
Justisdepartementet

Oslo, 4. desember 2020

Høringssvar - Forslag til endringer i forvaltningsloven m.m. - større adgang til informasjonsdeling

Norsk Arkivråd (NA) er landets største frivillige arkivfaglige organisasjon. Organisasjonen har ca. 1100 medlemmer, fra alle deler av landet. Medlemsmassen består både av personlige medlemmer, organisasjoner og virksomheter fra privat og offentlig sektor. Norsk Arkivråd er spesielt opptatt av primærfunksjonen til dokumentasjon og arkiv. En god dokumentasjonsforvaltning er en forutsetning for at virksomheter ivaretar sitt samfunnsansvar, drives effektivt, og etterlever kravene til eksempelvis etterrettelighet, etterprøvbarehet, åpenhet og personvern.

Departementet foreslår i høringsnotatet nye hjemmelsgrunnlag for å dele taushetspliktige opplysninger. Forvaltningsorganer skal kunne dele taushetsbelagte opplysninger med personer som ligger til mottakerorganet, og dele slike opplysninger med andre så langt det er nødvendig for å unngå fare for liv eller helse.

NAs medlemmer opplever i økende grad at saksbehandling og tjenesteutøvelse gjøres på tvers av forvaltningsorganer og sektorer, og ser derfor positivt på avklaring av hjemmelsgrunnlag for å kunne dele taushetsbelagte opplysninger. Forvaltningsloven er viktig for dokumentasjonsforvaltningen, fordi det er der kravene til saksforberedelser og sporbarhet av avgjørelser og krav til forvaltningens saksbehandling stilles. Slik vil det fortsette å være også framover. Vårt innspill til lovendringen går ikke på de enkelte vilkår for adgang til å dele, men på dokumentasjonspliktene knyttet til utlevering og deling.

I høringsnotatet s. 8 vises det til at utvalget i utredningen, punkt 19.12.9.2, legger til grunn at ansvaret for å ta stilling til om vilkårene for deling er oppfylt skal ligge hos dem som har taushetsplikt, altså avgiverorganet. Hvordan slike utleveringer vil gjennomføres i praksis og teknisk vil i midlertid variere.

NA savner at det tydeligere fremkommer hvilke dokumentasjonsplikter som tilligger hhv. det avgivende eller mottagende organ i forbindelse med utleveringene, inkludert dokumentasjon av vurderingene av nødvendighetskravene. I hvilken grad er det plikt til at avgiverorganet, dokumenterer dette for hver enkelt utlevering, og når eller under hvilke forhold er det tilstrekkelig at den prinsipielle vurdering av utlevering knyttet til type opplysning for en bestemt sakstype er dokumentert.

Mulighetene som ligger i ny teknologi og nye måter å organisere og gjennomfører prosesser vil fremover både ta vekk behovet for at det er **personer** involvert i oppgaveløsningen og de

tradisjonelle dokumentene. Utleveringene vil da ofte handle om spesifikke opplysninger fra fagsystemer, der utvekslinger i økende grad er digitalisert. Den formelle utleveringen som omhandles i forvaltningsloven må likevel anses som saksbehandling og omfattes av arkivplikten, jf. arkivloven § 6, men også av journalføringsplikten, jf. arkivforskriften § 9 og offentleglova § 10.

NA savner derfor også en nærmere drøfting av forholdet til journalføringsplikten for de utleveringer som forslag til ny lovverk åpner for. Departementet burde redegjøre både for hva som skal til for å etterleve gjeldende lovverk, men også drøftet hvor hensiktsmessig journalføringsplikten er for denne type saker. Etter NAs mening vil for eksempel dokumentasjon av utleveringen i form av transaksjonsdata i mange tilfeller kunne være tilstrekkelig for å sikre demokratisk kontroll og tilrettelegge innsyn. Uten å se de foreslåtte endringer i forvaltningsloven i sammenheng med behandlingskrav i offentlighetsloven og arkivloven, er det stor sannsynlighet for at etterlevelse av arkivlovverket og journalføringsplikten vil oppfattes som en hindring for en effektiv delings- og utleveringsprosess. En slik situasjon vil bidra til undergrave formålet med virksomhetenes arkivansvar og burde unngås.

Med hilsen Liv Heidi Siljebråten og Silje Bjørnsrud
styremedlemmer Norsk Arkivråd